

Cele două legăminte

Textul de memorat: „Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.” (Galateni 4:31)

Duminică, 27 august – Despre legământ

1. Geneza 1:28; Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.”

Geneza 2:2,3,15-17; 2. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.

3. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.

15. Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze și s-o păzească.

16. Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: "Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;

17. dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el vei muri negreșit."

Geneza 3:15; *Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.*"

Luni, 28 august – Legământul cu Avraam

2. Geneza 12:1-5; 1. Domnul zisese lui Avram: "Ieși din țara ta, din rudenția ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta.

2. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare.

3. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.

4. Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, și a plecat și Lot împreună cu el. Avram avea șaptezeci și cinci de ani când a ieșit din Haran.

5. Avram a luat pe Sarai, nevasta sa, și pe Lot, fiul fratelui său, împreună cu toate averile pe care le strânseseră și cu toate slugile pe care le câștigaseră în Haran. Au plecat în țara Canaan și au ajuns în țara Canaan.

3. Geneza 15:1-6; 1. După aceste întâmplări, cuvântul Domnului a vorbit lui Avram într-o vedenie și a zis: "Avrame, nu te teme; Eu sunt scutul tău și răsplata ta cea foarte mare."

2. Avram a răspuns: "Doamne Dumnezeule, ce-mi vei da? Căci mor fără copii; și moștenitorul casei mele este Eliezer din Damasc."

3. Și Avram a zis: "Iată că nu mi-ai dat sămânță, și slujitorul născut în casa mea va fi moștenitorul meu."

4. Atunci cuvântul Domnului i-a vorbit astfel: "Nu el va fi moștenitorul tău, ci cel ce va ieși din tine, acela va fi moștenitorul tău."

5. Și, după ce l-a dus afară, i-a zis: "Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri." Și i-a zis: "Așa va fi sămânța ta."

6. Avram a crezut pe Domnul, și Domnul i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.

Marti, 29 august – Avraam, Sara și Agar

- 4. Galateni 4:21-31;** 21. Spuneți-mi voi, care voiți să fiți sub Lege, n-ascultați voi Legea?
22. Căci este scris că Avraam a avut doi fii: unul din roabă, și unul din femeia slobodă.
23. Dar cel din roabă s-a născut în chip firesc, iar cel din femeia slobodă s-a născut prin făgăduință.
24. Lucrurile acestea trebuie luate în alt înțeles: acestea sunt două legăminte: unul, de pe muntele Sinai, naște pentru robie și este Agar -
25. căci Agar este muntele Sinai din Arabia - și răspunde Ierusalimului de acum care este în robie împreună cu copiii săi.
26. Dar Ierusalimul cel de sus este slobod, și el este mama noastră.
27. Fiindcă este scris: "Bucură-te, stearpă, care nu naști deloc! Izbucnește de bucurie și strigă, tu, care nu ești în durerile nașterii! Căci copiii celei părăsite vor fi în număr mai mare decât copiii celei cu bărbat."
28. Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței.
29. Și, cum s-a întâmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul, tot așa se întâmplă și acum.
30. Dar ce zice Scriptura? "Izgonește pe roabă și pe fiul ei; căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode."
31. De aceea, fraților, noi nu suntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.

Geneza 16; 1. Sarai, nevasta lui Avram, nu-i născuse deloc copii. Ea avea o roabă egipteancă numită Agar.

2. Și Sarai a zis lui Avram: "Iată, Domnul m-a făcut stearpă; intră, te rog, la roaba mea; poate că voi avea copii de la ea." Avram a ascultat cele spuse de Sarai.

3. Atunci Sarai, nevasta lui Avram, a luat pe egipteanca Agar, roaba ei, și a dat-o de nevastă bărbatului său, Avram, după ce Avram locuise ca străin zece ani în țara Canaan.

4. El a intrat la Agar, și ea a rămas însărcinată. Când s-a văzut ea însărcinată, a privit cu dispreț pe stăpâna sa.

5. Și Sarai a zis lui Avram: "Asupra ta să cadă batjocura aceasta care mi se face! Eu însumi ți-am dat în brațe pe roaba mea; și ea, când a văzut că a rămas însărcinată, m-a privit cu dispreț. Să judece Domnul între mine și tine!"

6. Avram a răspuns Saraiei: "Iată, roaba ta este în mâna ta; fă-i ce-ți place!" Atunci Sarai s-a purtat rău cu ea; și Agar a fugit de ea.

7. Îngerul Domnului a găsit-o lângă un izvor de apă în pustiu, și anume lângă izvorul care este pe drumul ce duce la Șur.

8. El a zis: "Agar, roaba Saraiei, de unde vii și unde te duci?" Ea a răspuns: "Fug de stăpâna mea, Sarai."

9. Îngerul Domnului i-a zis: "Întoarce-te la stăpâna ta și supune-te sub mâna ei."

10. Îngerul Domnului i-a zis: "Îți voi înmulți foarte mult sămânța, și ea va fi atât de multă la număr că nu va putea fi numărată."

11. Îngerul Domnului i-a zis: "Iată, acum ești însărcinată și vei naște un fiu căruia îi vei pune numele Ismael; căci Domnul a auzit mâhnirea ta.

12. El va fi ca un măgar sălbatic printre oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor oamenilor, și mâna tuturor oamenilor va fi împotriva lui; și va locui în fața tuturor fraților lui."

13. Ea a numit Numele Domnului care-i vorbise: "Tu ești Dumnezeu care mă vede!" căci a zis ea: "Cu adevărat, am văzut aici spatele Celui ce m-a văzut!"

14. De aceea fântâna aceea s-a numit "Fântâna Celui Viu care mă vede"; ea este între Cades și Bared.

15. Agar a născut lui Avram un fiu; și Avram a pus fiului, pe care i l-a născut Agar, numele Ismael.

16. Avram era de optzeci și șase de ani, când i-a născut Agar pe Ismael.

- 5. Geneza 17:15-19;** 15. Dumnezeu a zis lui Avraam: "Să nu mai chemi Sarai pe nevasta ta, Sarai; ci numele ei să fie Sara.

16. Eu o voi binecuvânta, și îți voi da un fiu din ea; da, o voi binecuvânta, și ea va fi mama unor neamuri întregi; chiar împărați de noroade vor ieși din ea."

17. Avraam s-a aruncat cu fața la pământ și a râs, căci a zis în inima lui: "Să i se mai nască oare un fiu unui bărbat de o sută de ani? Și să mai nască oare Sara la nouăzeci de ani?"

18. Și Avraam a zis lui Dumnezeu: "Să trăiască Ismael înaintea Ta!"

19. Dumnezeu a zis: "Cu adevărat, nevasta ta, Sara, îți va naște un fiu; și-i vei pune numele Isaac. Eu voi încheia legământul Meu cu el, ca un legământ veșnic pentru sămânța lui după el.

Geneza 18:10-13; 10. Unul dintre ei a zis: "La anul pe vremea aceasta, mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu." Sara asculta la ușa cortului, care era înapoia lui.

11. Avraam și Sara erau bătrâni, înaintați în vârstă; și Sarei nu-i mai venea rânduiala femeilor.

12. Sara a râs în sine, zicând: "Acum, când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu, bărbatul, de asemenea, este bătrân."

13. Domnul a zis lui Avraam: "Pentru ce a râs Sara, zicând: "Cu adevărat, să mai pot avea copil, eu, care sunt bătrână?"

Evrei 11:11,12; 11. Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credințioșia Celui ce-i făgăduise.

12. De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.

Miercuri, 30 august – Agar și muntele Sinai

6. Exodul 6:2-8; 2. Dumnezeu a mai vorbit lui Moise și i-a zis: "Eu sunt Domnul.

3. Eu M-am arătat lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, ca Dumnezeul cel Atotputernic; dar n-am fost cunoscut de el sub Numele Meu ca "Domnul."

4. De asemenea, Mi-am încheiat legământul Meu cu ei ca să le dau țara Canaan, țara călătoriilor lor sfinte, în care au locuit ca străini.

5. Acum însă am auzit gemetele copiilor lui Israel, pe care-i țin egiptenii în robie, și Mi-am adus aminte de legământul Meu.

6. De aceea, spune copiilor lui Israel: "Eu sunt Domnul: Eu vă voi izbăvi din muncile cu care vă apasă egiptenii, vă voi izbăvi din robia lor și vă voi scăpa cu braț întins și cu mari judecăți.

7. Vă voi lua ca popor al Meu; Eu voi fi Dumnezeul vostru, și veți cunoaște că Eu, Domnul Dumnezeul vostru, vă izbăvesc de muncile cu care vă apasă egiptenii.

8. Eu vă voi aduce în țara pe care am jurat că o voi da lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov; Eu vă voi da-o în stăpânire; Eu, Domnul."

Exodul 19:3-6; 3. Moise s-a suit la Dumnezeu. Și Domnul l-a chemat de pe munte, zicând: "Așa să vorbești casei lui Iacov și să spui copiilor lui Israel:

4. "Ați văzut ce am făcut Egiptului și cum v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine.

5. Acum, dacă veți asculta glasul Meu și dacă veți păzi legământul Meu, veți fi ai Mei dintre toate popoarele, căci tot pământul este al Meu;

6. Îmi veți fi o împărăție de preoți și un neam sfânt. Acestea sunt cuvintele pe care le vei spune copiilor lui Israel."

Deuteronomul 32:10-12; 10. El l-a găsit într-un ținut pustiu, într-o singurătate plină de urlete înfricoșate; l-a înconjurat, l-a îngrijit și l-a păzit ca lumina ochiului Lui.

11. Ca vulturul care își scutură cuibul, zboară deasupra puilor, își întinde aripile, îi ia și-i poartă pe penele lui:

12. Așa a călăuzit Domnul singur pe poporul Său și nu era niciun dumnezeu străin cu El.

7. Exodul 19:7-25; 7. Moise a venit de a chemat pe bătrânii poporului și le-a pus înaintea toate cuvintele acestea, cum îi poruncise Domnul.

8. Tot poporul a răspuns: "Vom face tot ce a zis Domnul!" Moise a spus Domnului cuvintele poporului.

9. Și Domnul a zis lui Moise: "Iată, voi veni la tine într-un nor gros, pentru ca să audă poporul când îți voi vorbi și să aibă întotdeauna încredere în tine." Moise a spus Domnului cuvintele poporului.

10. Și Domnul a zis lui Moise: "Du-te la popor, sfințește-i, azi și mâine, și pune-i să-și spele hainele.
11. Să fie gata pentru a treia zi; căci a treia zi Domnul Se va coborî, în fața întregului popor, pe muntele Sinai.
12. Să hotărăști poporului anumite margini de jur împrejur și să spui: "Să nu cumva să vă suiți pe munte sau să vă atingeți de poalele lui. Oricine se va atinge de munte va fi pedepsit cu moartea.
13. Nicio mână să nu se atingă de el; ci pe oricine se va atinge să-l omoare cu pietre sau să-l străpungă cu săgeți: dobitoc sau om, nu va trăi." Când va suna trâmbița, ei vor înainta spre munte."
14. Moise s-a coborât de pe munte la popor: a sfințit poporul, și ei și-au spălat hainele.
15. Și a zis poporului: "Fiți gata în trei zile; să nu vă apropiați de vreo femeie."
16. A treia zi dimineața, au fost tunete, fulgere și un nor gros pe munte; trâmbița răsuna cu putere, și tot poporul din tabără a fost apucat de spaimă.
17. Moise a scos poporul din tabără, spre întâmpinarea lui Dumnezeu, și s-au așezat la poalele muntelui.
18. Muntele Sinai era tot numai fum, pentru că Domnul Se coborâse pe el în mijlocul focului. Fumul acesta se înălța ca fumul unui cuptor, și tot muntele se cutremura cu putere.
19. Trâmbița răsuna tot mai puternic. Moise vorbea, și Dumnezeu îi răspundea cu glas tare.
20. Domnul S-a coborât pe muntele Sinai, și anume pe vârful muntelui. Domnul a chemat pe Moise pe vârful muntelui. Și Moise s-a suit sus.
21. Domnul a zis lui Moise: "Coboară-te și poruncește poporului cu tot dinadinsul să nu dea buzna spre Domnul, ca să se uite, pentru ca nu cumva să piară un mare număr dintre ei.
22. Preoții, care se apropie de Domnul, să se sfințească și ei, ca nu cumva să-i lovească Domnul cu moartea."
23. Moise a zis Domnului: "Poporul nu va putea să se suie pe muntele Sinai, căci ne-ai oprit cu tot dinadinsul, zicând: "Hotărăște anumite margini în jurul muntelui și sfințește-l."
24. Domnul i-a zis: "Du-te, coboară-te și suie-te apoi iarăși cu Aaron; dar preoții și poporul să nu dea buzna să se suie la Domnul, ca nu cumva să-i lovească cu moartea."
25. Moise s-a coborât la popor și i-a spus aceste lucruri.

Evrei 8:6,7; 6. Dar, acum, Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune.

7. În adevăr, dacă legământul dintâi ar fi fost fără cusur, n-ar mai fi fost vorba să fie înlocuit cu un al doilea.

Joi, 31 august – Ismael și Isaac astăzi

8. Galateni 4:28-31; 28. Și voi, fraților, ca și Isaac, voi sunteți copii ai făgăduinței.

29. Și, cum s-a întâmplat atunci, că cel ce se născuse în chip firesc prigonea pe cel ce se născuse prin Duhul, tot așa se întâmplă și acum.

30. Dar ce zice Scriptura? "Izgonește pe roabă și pe fiul ei; căci fiul roabei nu va moșteni împreună cu fiul femeii slobode."

31. De aceea, fraților, noi nu suntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.

Geneza 21:8-12; 8. Copilul s-a făcut mare și a fost înțărcat. Avraam a făcut un ospăț mare în ziua când a fost înțărcat Isaac.

9. Sara a văzut râzând pe fiul pe care-l născuse lui Avraam, egipteanca Agar.

10. Și a zis lui Avraam: "Izgonește pe roaba aceasta și pe fiul ei; căci fiul roabei acesteia nu va moșteni împreună cu fiul meu, cu Isaac."

11. Cuvintele acestea n-au plăcut deloc lui Avraam, din pricina fiului său.

12. Dar Dumnezeu a zis lui Avraam: "Să nu te mâhnești de cuvintele acestea, din pricina copilului și din pricina roabei tale: fă Sarei tot ce-ți cere; căci numai din Isaac va ieși o sămânță, care va purta cu adevărat numele tău.